Plantilla de mínims però competitiva

Quique Cárcel justifica els moviments d'aquest mercat d'hivern i assegura que hi ha equip per «lluitar pels objectius»

No cal ser llicenciat en ciències matemàtiques per corroborar que una plantilla perd efectius i es debilita si només incorpora un futbolista i en deixa marxar tres. Just el que li ha passat al Girona, que rep Adrián Ortolá, però pel camí ha obert la porta de sortida perquè se'n vagin José Suárez, Arjanet Muric i Jonás Ramalho. El que no vol el director esportiu, Quique Cárcel, es quedar-se només amb això. Amb la simplicitat dels números. Ahir va justificar tots i cadascun d'aquests moviments i, al contrari del que podria pensar una part de l'afició, potser la majoria no considera que el vestidor hagi perdut potencial, sinó que el veu capacitat per lluitar per tots els objectius. Després d'un «mercat difícil» que arriba, sobretot, condicionat per «un excedent del límit salarial», s'ha fet el que s'ha pogut per «mantenir totes les peces possibles» encara que no ha acabat sent així. El resultat final, per a Cárcel, no és per llançar coets però tampoc per posar-se les mans al cap i veu l'equip amb ingredients per mantenir-se a la part més alta que no pas baixa de la classificació.

Va confessar que «cinc o sis jugadors» de la plantilla han rebut ofertes durant aquests dies, al mateix temps que deia, sense embuts ni pensar-s'ho massa, que l'actual Girona és «competitiu» i que pot «anar a més» després d'haver superat un munt d'adversitats en els primers mesos de la competició. «No ha sigut un mercat fàcil de gestionar. Els futbolistes estaven a Palma tenint propostes al damunt de la taula i tot això condiciona. Els que s'han quedat aquí ho han fet convençuts i amb ganes d'aconseguir els objectius, entenent quina és la situació del club».

La posició que més canvis ha experimentat és la porteria. Només continua Juan Carlos, el titular indiscutible. Muric va marxar a «última hora» perquè «no tenia els minuts que esperava» i això va ser el que va propiciar l'arribada d'Ortolá. El que passa és que el kosovar va decidir fer les maletes pocs dies després de l'adeu de Suárez, que ha acabat al Nàstic. «Estàvem molt contents amb el rendiment de tots els porters, però Suárez volia tenir minuts, jugar. Són decisions preses amb sentit comú. Ara, si Muric hagués marxat abans, Suárez s'hauria quedat». Però no va ser així perquè el porter cedit pel City també va preferir escampar la boira. «Els qui venen cedits de Manchester ho fan per créixer però també volen minuts. Muric no jugava i Juan Carlos estava a un nivell molt alt. No és cap sorpresa el que ha pasat, ho vaig entendre perfectament. Estem contents que se'n vagi a competir i créixer com a futbolista perquè necessita jugar».

Tampoc continua Ramalho, cedit a l'Osasuna amb una opció de compra que «s'executarà». Elogiava «tot el que ha donat» el basc pel Girona, però també argumentava que el club, parlant en el camp econòmic, sortirà guanyant amb aquesta operació. «Per algun lloc havíem de baixar el límit salarial. Ell ha estat molts anys aquí però li va sortir una bona oportunitat. Nosaltres tenim Bueno i Bernardo a un bon nivell i recuperem Juanpe. Confiem amb aquests tres centrals. Hem de ser realistes i la gent ha d'entendre per què fem segons quines

coses. A alguns no els agradarà, però primer s'han de complir els pressupostos». Seguint el fil recordava que amb una plantilla «tan competitiva» és «normal» que hi hagi jugadors que, sense tenir minuts, demanessin sortir. «Tant de bo s'hagués quedat en Jonás, però veient la realitat era important fer aquest moviment. Això sí, Cárcel va explicar també que es va intentar lligar la incorporació d'un «jugador que ens agradava» i que hi havia marge per fer-ho «però al final va decidir no moure's del seu club».

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/02/05/plantilla-minims-competitiva/1087269.html?utm_source=rss